

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Jana Čížka v právní věci **navrhovatelky: M. V.**, bytem Z., Š., proti **odpůrci: obec Šestajovice**, se sídlem Husova 60, Šestajovice, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán obce Šestajovice ze dne 2. 10. 2014,

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným ke zdejšímu soudu dne 20. 10. 2017 se Ing. J. K. domáhá zrušení shora označeného opatření obecné povahy (územní plánu odpůrce). V řízení o tomto návrhu (vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 50 A 20/2017) pak bylo soudu dne 27. 11. 2017 k uvedené spisové značce doručeno podání v záhlaví označené navrhovatelky ze dne 17. 11. 2017, podle něhož se „*připojuje k návrhu*“ na zrušení daného opatření obecné povahy. Jak z tohoto podání plyne, navrhovatelka je vlastnící pozemků, jež jsou v napadeném územním plánu vymezeny jako součást plochy P20 s funkčním využitím B1 (nizkopodlažní bydlení). S tímto využitím navrhovatelka souhlasí, nicméně nesouhlasí s podmínkou využití této plochy (realizace předcházející etapy využití na ploše P4).

Vzhledem k tomu, že nebylo zřejmé, zda navrhovatelka citovaným podáním uplatňovala práva osoby zúčastněné na řízení o návrhu Ing. K. či zda se jedná o samostatný návrh na zrušení opatření obecné povahy, Krajský soud v Praze ji usnesením ze dne 4. 12. 2017, čj. 50 A 20/2017-32, vyzval k opravě tohoto podání. Navrhovatelka však podání ve smyslu výzvy soudu neopravila, proto soud posuzoval toto podání z hlediska jeho obsahu a dospěl k závěru, že za daných okolností je na ně nutno nahlížet jako na samostatný návrh na zrušení územního plánu odpůrce. Soud v tomto ohledu vyšel především z toho, že pokud by podání vyhodnotil jako uplatnění práv osoby zúčastněné na řízení, pak by se s ohledem na návrhové body návrhu

Ing. K. argumentací navrhovatelky vůbec nemohl zabývat, čímž by popřel základní smysl plynoucí z jejího podání [návrh Ing. K. se týká toliko využití pozemků nacházejících se v lokalitě ZP 63 (komunikační propojení dálnice D11 a silnice III/33310), resp. pozemků nacházejících se v ploše veřejné zeleně (parc. č. X a X)].

Krajský soud v Praze v návaznosti na to usnesením ze dne 19. 12. 2017, čj. 50 A 20/2017-38, shora označené podání navrhovatelky vyloučil k samostatnému projednání za analogického užití § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Poukázal na to, že oba návrhy se týkají jiné části napadeného územního plánu, není zde dána totožnost účastníků a především jsou zde odlišně vymezeny návrhové body (argumentace navrhovatelů). Jak dále uvedl s poukazem na lhůty pro rozhodnutí o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, zatímco v případě návrhu Ing. K. již ověřil splnění podmínek řízení, navrhovatel zde splnil poplatkovou povinnost a soud již učinil

další zákonem předvídané procesní úkony nezbytné pro projednání a rozhodnutí věci v zákonem stanovené lhůtě, v případě návrhu v záhlaví označené navrhovatelky bude veškeré nutné procesní úkony teprve třeba provést.

V návaznosti na výše uvedené tedy soud přistoupil i v případě návrhu shora označené navrhovatelky k hodnocení, zde je podaný návrh včasný a přípustný (tedy věcně projednatelný), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není, a nezbývá, než jej odmítnout.

Jednou z výchozích podmínek projednatelnosti návrhů (žalob) ve správním soudnictví je jejich včasnost. V důsledku novelizace soudního řádu správního provedené zákonem č. 303/2011 Sb. je s účinností od 1. 1. 2012 zákonem stanovena lhůta i pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. Podle § 101b odst. 1 s. ř. s. „návrh lze podat do 3 let ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout.“

Ze správního spisu předloženého odpůrcem soud v dané věci zjistil, že napadené opatření obecné povahy (územní plán) bylo vydáno dne 2. 10. 2014 a nabylo právní moci dne 23. 10. 2014 (což ostatně navrhovatelka nezpochybňuje). Z uvedeného je zjevné, že lhůta pro podání návrhu na zrušení tohoto opatření obecné povahy ve smyslu výše citovaného § 101b odst. 1 s. ř. s. uplynula již v říjnu 2017. Svůj návrh však navrhovatelka dle připojené obálky podala k poštovní přepravě až dne 22. 11. 2017, tedy opožděně a zdejšímu soudu proto nepřísluší se tímto návrhem věcně zabývat. Postup, podle něhož by bylo možno „přistoupit“ ke včasnému návrhu jiného účastníka na zrušení opatření obecné povahy s rozšířenými (odlišnými) návrhovými body zákon nepřipouští a akceptace takového postupu ze strany soudu by znamenala popření principů, na kterých je řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy postaveno. S ohledem na výše uvedené tedy soud nezbylo, než návrh podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout pro opožděnost.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. prosince 2017

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
A. S.